Qəhrəmanlıq dastanı

Qəfil qapımızı döyən üzücü xəbər həmişə bizi kədərləndirir. Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Natiq Qasımovun anası Dursun Qasımova dünyasını dəyişib. Dursun xanım Gəncə şəhərindəki Səbiskar qəbiristanlığında, həyat yoldaşının məzarının yanında dəfn olunub.

Mərhumla vida mərasimi keçirilib. Dəfn mərasimində Dursun Qasımovanın doğmaları, əzizləri, şəhid ailələrinin üzvləri, rəsmi şəxslər, ictimaiyyət nümayəndələri, qazilər iştirak ediblər.

Ömrünün 83-cü ilində vəfat edən Dursun xanımın dünyaya gətirdiyi və tərbiyə etdiyi oğlu Natiq Qasımov Birinci Qarabağ müharibəsində qəhrəmanlıq tariximizə böyük hərflərlə yazılmış igidlik göstərib. O, 1971-ci il yanvarın 2-də Gədəbəy rayonunun Kiçik Qaramurad kəndində anadan olub. 1975-ci ildə ailəsi Mingəçevir şəhərinə köçüb. Buna görə də Natiq orta təhsilini bu şəhərdə başa vurub. Çağırış yaşı çatanda yaşıdları ilə bərabər ordu sıralarına yollanıb. Keçmiş ittifaqın Krasnoyarsk vilayətindəki Daxili Qoşun hissəsində xidmət edib. N.Qasımov 1991-ci ildə əsgəri borcunu yerinə yetirib doğmalarının yanına qayıdanda Qarabağ uğrunda qanlı döyüşlər başlamışdı. Sinəsində Vətən üçün döyünən ürək gəzdirən Natiq vaxt itirmədən könüllü olaraq döyüşlərə yollanmış, Qarabağın azadlığı uğrunda vuruşmağa tələsmişdi.

1992-ci il mart ayının ilk günləri idi. Artıq ermənilər dünyanı sarsıdan Xocalı soyqırımını törətmiş, onlarca azərbaycanlının qanını tökmüşdülər. İşğalçılar fevral ayının 25-dən 26-na keçən gecə bu qədim Azərbaycan şəhərinə hücum edərək günahsız, silahsız sakinləri qarlı meşələrdə, dağlarda amansızcasına qətlə yetirmişdilər. Min illərin tarixinə şahidlik edən Xocalını odlara qalamış, viran qoymuşdular. Xalqımızı sarsıdan Xocalı faciəsindən sonra ürəyi qisas və intiqam hissi ilə döyünən zabitlər, əsgərlər silahı yerə qoymamışdılar. İndi onlar Xocalıda amansızcasına öldürülmüş şəhidlərin intiqamını almaq istəyirdilər.

Natiqgilin bölüyü Xocalı rayonunun Pirlər kəndi istiqamətində döyüşürdü. O, yeddi əsgər yoldaşı ilə Alban kilsəsinin yerləşdiyi əlverişli yüksəklik uğrunda ölüm-dirim savaşına qalxmışdı. Gərgin döyüşdən sonra onun əsgər yoldaşlarının altısı da şəhid olmuşdu. Sağ qalan yeganə əsgər Natiq Qasımov düşməndən qorxub geri çəkilməmişdi. Əlverişli mövqedə yerləşən Alban məbədini özünə səngər seçərək erməni işğalçıları ilə döyüşünü davam etdirmişdi. Natiq harada döyüşürmüşsə, üçrəngli Azərbaycan bayrağını da özü ilə aparıb mövqedəki uca zirvədən asırmış. Bayraq yenə də erməni işğalçıları ilə təkbaşına döyüşən cəsur əsgərin başının üzərində dalğalanırmış. Ürəyi, qəlbi Vətən eşqi ilə döyünən cəsur əsgər 5 gün gecə-gündüz vuruşaraq düşmənləri abidəyə yaxın buraxmayıb. Ermənilər kilsədə xeyli döyüşçünün olduğunu zənn edirdilər. Sonda onlarla bacarmayacaqlarını, itki verəcəklərini görən daşnaklar hiyləyə əl atıblar. Əsirlərindən birini kilsənin içində döyüşənlərin yanına göndərib təslim olmayacaqları təqdirdə Xocalıdan olan 22 nəfər qadın və uşaqları güllələyəcəklərini bildiriblər. Başqa yolun qalmadığını görən, Xocalı sakinlərinin güllələnməsinə razı olmayan Natiq mart ayının 12-də kilsənin üzərindəki Azərbaycan bayrağını da özü ilə götürərək ermənilərə təslim olmuşdu. Kilsədə onlara qarşı yalnız bir əsgərin döyüşdüyünü görəndə ermənilər bu qəhrəmanlıq qarşısında heyrətə gəlmişdilər.

Prezident İlham Əliyevin 25 iyun 2024-cü il tarixli sərəncamı ilə ərazi bütövlüyümüzün qorunub saxlanılmasında xüsusi xidmətlərinə və döyüş tapşırığını yerinə yetirərkən göstərdiyi şəxsi igidliyə görə, Natiq Səlim oğlu Qasımova ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" fəxri adı verilib.

"Azərbaycan"

Azərbaycan.-2025.- 29 iyul (№ 155).- S.7.